

Jindřich Kulhavý: Řešíme jen těžko řešitelné, moc se utrhlá ze řetězu a bojí se následků

- CZ24 News | 26. prosince 2023

ČESKO: Náladu před letošními Vánocemi poznamenalo pár událostí a skutečností. Pochybností kolem střelby na Karlově univerzitě pod ukrajinskou vlajkou se vyrojilo neskutečné množství a řadu vysvětlení podaných Ministerstvem vnitra považuje velká část národa za nepřijatelné a vykonstruované. Ještě více podivností vytvořilo v případě dvojnásobné vraždy v Klánovicích, kde záměrně tají mnoho okolností a vše naznačuje tomu, že se Rakušan snaží zamaskovat realitu. Samotní policisté pochybují o skutečném průběhu a postupu v případě šíleného střelce a s despektem hovoří o údajné shodě balistické zkoušky v obou kauzách. Zdá se, že se pouze zakrývá něco, co by ještě více vrhnulo temný stín na činnost Policie a jejího vedení, potažmo na ideologii vládního seskupení.

Oba činy jsou navíc „načasované“ tak, aby byly v souladu s projednáváním zákona o zbraních. Jak víme, Česká republika je poslední unijní zemí, ve které mohou řadový občané absolvující zkoušky a testy, zdravotní prohlídku a kdysi i psychotesty (já je cca před 30 lety podstoupit musel) vlastnit zbraně. Brusel dlouhodobě tlačí na politiky, aby toto změnili. A v době, kdy jsou konečně u moci nefalšovaní liberálové i s ortodoxními zelenorudými Piráty, je pro unijní šlechtu nejjednodušší dosáhnout kýženého výsledku v podobě odebírání legálně držených zbraní. Možná jde o shodu náhod, ale kdo z vás je natolik naivní a v takovéto náhody věří. Ostatně den po tragické střelbě vydávají studenti Filozofické university, z jejichž středu střelec byl, navíc úspěšný kolega, žádost na vládu o zrušení možnosti vlastnit lidmi zbraně. Filozofové by měli spíše na seminářích přemýšlet o tom, co lidi vede k jejich získávání, než se snažit zakázat je. Možná by při hlubokém zamyšlení pochopili, že takovou pušku či pistoli si řada lidí pořizuje nikoliv jako neužitečný nástroj zdobící zeď v obýváku, ale spíše se pouze připravuje na to být schopen bránit sebe, svou rodinu, blízké či vlastní majetek, na který dostane někdo jiný zálsk. Dále jsou tu sportovci, myslivci, případně ti, kteří se zbraní sloužili a pochopili, jak důležité je být na mnohé připraven.

Česká republika je zemí, kde je jistá vyváženost mezi lidmi ve zbraní na straně státu zneužívaného elitami k vlastním záměrům a k obohacování se a mezi občany prostě potřebná. To je zásadní problém liberálů. Obávají se následků vlastní arogantní činnosti. Pokud se politici nemají čeho obávat, tím je myšlen odpor občanů, jsou ještě více jako utržení ze řetězu. Stačí se podívat do Bruselu, registrovat zvěrstva páchaná Leyenovou a dalšími tamními ideology. Jde o hmatatelnou ukázkou arogance, ignorantství a diletantství spojených do možnosti vládnout. Občané odzbrojených států pak mají jedinou možnost protestu v podobě demonstrací podpořených například zemědělskou technikou a vysypáváním hnoje. Proti nim stojí policie a armáda vyzbrojené moderními zbraněmi různého druhu. Od gumových projektilů, různě účinných plynů až po skutečně ostré instrumenty připravené k použití. Ano, to je sen zločinců. Odebrat potencionálním porotcům a soudcům možnost mít stejné nástroje umožňující obranu či zahájit proces vedoucí k nesení následků chování politiků. Ti jsou chráněni zákony, ozbrojenými složkami a jezdí v pancéřovaných autech. Čím větší grázlové, tím větší ochrana. Zkuste se přiblížit k některému účastníkovi Světového ekonomického fóra. Okolí jednacích sálů je vyčištěno do 5 km, to aby nebyli ohroženi ani schopným odstřelovačem. A tak páchají beztrestně zlo, a ještě se nám vysmívají.

Samotnou podstatu vnímání držení zbraně vystihuje i to, že ji policisté nosí stále u sebe. Tito dohlížitelé na pořádek (jehož atributy však určuje vládnoucí vrstva) vnímají často sami sebe jako nedotknutelné. Bohužel právě policie často zaměstnává amorální jedince, jejichž jedním z impulsů,

proč k policii šli, je pocit nadřazenosti, u výjimek dokonce možnost páchat lumpárny (i takového znám a jeho kolegové kryjí něco, za co by jiný z běžných občanů bručel dlouhé roky). Nechceme nikoho osočovat, nicméně každý z nás už narazil na arogantního hajzla v uniformě, zároveň potkal plno dalších, kteří si Pomáhat a chránit vzali za své povolání z pozitivních pohnutek a jsou to fajn lidé. Nicméně oblečením uniformy a připnutím zbraně se z některých vytrácí lidskost, vnímání reality a nastupuje onen pocit nedotknutelnosti podpořený zákonem a povinností poslouchat rozkazy. Jistě, policisté mají svůj kontrolní orgán, kterého se bojí, tedy GIPS, ale ten není pod kontrolou občanů, a i v něm se mohou dít a dějí nepravosti. V reálu se policista postaví navenek za policistu, i když ho uvnitř nějak potrestá.

Riziko odebírání legálně držných zbraní omezuje možnost občanům nejen v jejich volnočasovém používání, ale hlavní riziko vnímáme v tom, že se člověk nebude moci bránit grázlům bez zábran používajících snadno sehnatelné nelegální zbraně, ale také nože a další vhodné nástroje. Jak se má postavit šedesátiletý občan pětadvacetiletému násilníkovi ohrožujícímu ho i jeho rodinu například při vniknutí do domu, při krádeži auta a podobně? NE! Nenechám se okrást, aby Policie ČR vyšetřování odložila, vždy budu svůj život a majetek před zloději a násilníky bránit. A chci mít možnost ho chránit i před institucí zvanou stát.

V době, kdy soudci podléhají moci politiků, policisté odmítají vyšetřovat jejich kauzy a stát si uzurpuje stále větší moc, kterou později předává dále do Bruselu či Berlína, kdy k nám opouští veterány z Ukrajiny či migranty z Afriky či Asie, se cítím být ohrožený. Denně jsem ve styku s Ukrajinci (většinou v pohodě, protože pracují, ale snadno změnivšími se v agresivní, když jim nedáte, co požadují, případně se posilní alkoholem), s arogantními Pákistánci, kteří zabrali byt v domu v sousedství kanceláře a už jich je tam 20 i se svými skútry. Neuspokojuje mne povinnost nechat se chránit ozbrojenými zaměstnanci státu, kteří se na jeho povel nerozpakují ohrožovat mne či s jakoukoliv ochranou ani nezačít. Spoléhám sám na sebe a nic na tom nemění to, že zbraň u sebe už více desítek let nenosím. Ale mám právo a možnost ji opět mít zase u sebe, až to bude třeba. To je právo svobodného občana.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)